

Δραστηριότητα ΚΟ του ΚΚΕ

Με περιοδείες στους χώρους δουλειάς και συγκεντρώσεις, οι ΚΟ του ΚΚΕ καλώντας τους εργαζόμενους «να ισχυροποιήσουν το ΚΚΕ για να δυναμώσουν το εργατικό κίνημα και η κοινωνική συμμαχία, για την ανατροπή, για την εξουσία». Παράλληλα, οι Οργανώσεις του Κόμματος συζητούν με τους εργαζόμενους τις θέσεις του ΚΚΕ για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή, στην Ανατολική Μεσόγειο, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, στο Κυπριακό. Μεταξύ άλλων, προγραμματίζονται:

Σήμερα Πέμπτη:

– Στη 1.30 μ.μ., στο Πάντειο Παν/μιο (κτίριο ΔΕΣΚΟΙ, Χαρ. Τρικούπη 1 και Λαγουμενίτση), θα μιλήσει ο Γιώργος Μαρίνος, μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ.

– Στις 6.45 π.μ., η Διαμάντω Μανωλάκου, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και βουλευτής, θα επισκεφτεί το Σταθμό Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιά, για να συζητήσει με τους εργαζόμενους.

– Στις 9 π.μ., ο Θανάσης Τζίμας, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, θα επισκεφτεί το Τελωνείο Ελευσίνας, για να συζητήσει με τους εργαζόμενους.

– Στις 7 μ.μ., στην Αργυρούπολη (Α' ΚΑΠΗ, Αξιουπόλεως 27), θα μιλήσει ο Θανάσης Παφίλης, μέλος της ΚΕ και βουλευτής.

Αύριο Παρασκευή:

– Στις 7 μ.μ., σε συγκέντρωση της ΚΟ Μαντουδίου Εύβοιας στο Δημαρχείο Μαντουδίου, θα μιλήσει ο Κώστας Μπάτσικας, μέλος της Γραμματείας της ΚΕ του ΚΚΕ.

– Στις 7.30 μ.μ., σε συγκέντρωση στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Κορωπίου (πεζόδρομος Παπασιδέρη), θα μιλήσει ο Κώστας Παπαδάκης, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και ευρωβουλευτής.

Τη Δευτέρα 26/3, στις 7 μ.μ., η ΚΟΒ Ριζούπολης - Λαμπρινής Αττικής καλεί σε συγκέντρωση, στην ταβέρνα «Το Μπεγλέρι» (Κρώμνης 2 - 4, Ριζούπολη) με ομιλητή τον Νίκο Μαυροκέφαλο, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ.

Επίσης:

Αύριο Παρασκευή:

– Στις 7 π.μ., ο Αλέκος Περάκης, στέλεχος του ΚΚΕ, θα επισκεφτεί τα ΕΔ-ΙΔ στο Ιλίου, για να συζητήσει με τους εργαζόμενους.

– Στο πλαίσιο της περιοδείας του στην Καρδίτσα, ο Ν. Μωραΐτης, βουλευτής του ΚΚΕ θα μιλήσει στις 8 μ.μ. στη Σέκλιζα.

– Στις 7 μ.μ., η ΚΟ Αρτεμισίου Εύβοιας καλεί σε συγκέντρωση στα Βασιλικά στο μαγαζί του Γιώργου Θεοχάρη, με ομιλητή τον Θέμο Βασιλείου, μέλος του Γραφείου της ΤΕ Εύβοιας.

– Στις 7.30 μ.μ., η ΚΟ Αυλωναρίου Εύβοιας καλεί σε συγκέντρωση στα Χάνια, στην ταβέρνα «Τα Χάνια», με ομιλητή τον Δημήτρη Παρασκευά, μέλος της ΤΕ Εύβοιας του ΚΚΕ.

Σεργιάνι στα μονοπάτια της ποίησης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ

Sentir le fauve!

Ζυγίζεται ο πλανήτης τέτοια εποχή. Δέκα μοίρες γέρνει, ξεχειλώνοντας τις νύκτες, αδειάζοντάς με πάνω σε γιγάντια ψαλίδια, που με σκαλίζουν και με σκάφτουν, παρακλώνοντας στο κορμί ό,τι μου περίσσεψε απ' την αγάπη- γιατί χίλια κι άλλα χίλια χρόνια προκώρπησα, μα δεν έφτασα πουθενά- και δεν είμαι στη γη, δεν είμαι στον ουρανό, παρά μέσα σε μια κίτρινη ακλή, αιωρούμαι εγκλωβισμένος στ' ανάμεσo, που άλλοι το λένε όνειρο και άλλοι επιώλη.

Μες σε τόσο νύκτα, με πλαντάζει η προσπάθεια να φωτίσω τους λαβυρίνθους και τις υπόγειες αρτηρίες. Μια παρέλαση ζωής και θανάτου: Βαδίζω πνίγοντας μες στα χέρια μου φλεγόμενα παντίκια και πυρακτωμένα φίδια που σφραδάζουν. Λιποθυμώ ανάμεσα σε σφαγές και πολέμους. Βουλιάζω στα βαθυπράσινα νερά της λίμνης Ενρικήγιο. Πυκνό ύφασμα η άβυσσος της Ισπανιόλας, λάμπει μ' αμέτρητα χρυσά μόνια κι ακανόνιστα στόματα. Sentir le fauve! Είμαι στα δόντια του. Οι ιθαγενείς ικετεύουν τον θεό της βανίλιας ν' απλώσει το λευκό του χέρι και να μ' ανυψώσει, δεικνόντάς μου από ψηλά τις χωράτισσες που άφησα να προσεύχονται στους αγγέλους, στα θερμιμένα λιβάδια της Ποντ Αβέν, συντριβώντας την πλόνη μου, τότε είναι που θέλω να σε φωνάξω,

να 'ρθεις και συ, να δεις:
-πως εδώ στέκει σταυρωμένος ο κίτρινος Χριστός του Γκογκέν αυτός ο αχαλίνωτος συνέννοχός μας αυτός ο ήλιος- τότε είναι, που θέλω να σε πείσω, να σηκώσουμε μαζί τον σταυρό Του, να τον κουβαλήσουμε στην άκρη του λιμανιού, να τον αλείψουμε με την κολόνη του νεκρού, να μοσκοβολήσει, ν' αναληφθεί.

Μα δεν (σε) πιστεύω. Προσπάθησα πολύ να σύρω το κτήνος έξω απ' το νου μου, μ' αυτό κώθηκε στο κορμί και με τρώγει. Εκω σκαρφαλώσει γυμνός στο περβάζι της ιστορίας. Με κούρασαν κι οι λέξεις μου κι αυτός ο μεγάλος κόσμος. Γι' αυτό:

λίγο να μ' αγαπάς

λίγο

-δεν έχω πια αρκετό χρόνο-

Φίλο με!

Τα μαύρα μαλλιά της αθανασίας, ένα σμήνος πουλιά, απλωμένα στον κίτρινο ουρανό Σου.

Sentir le fauve! Είμαι στα δόντια σου.

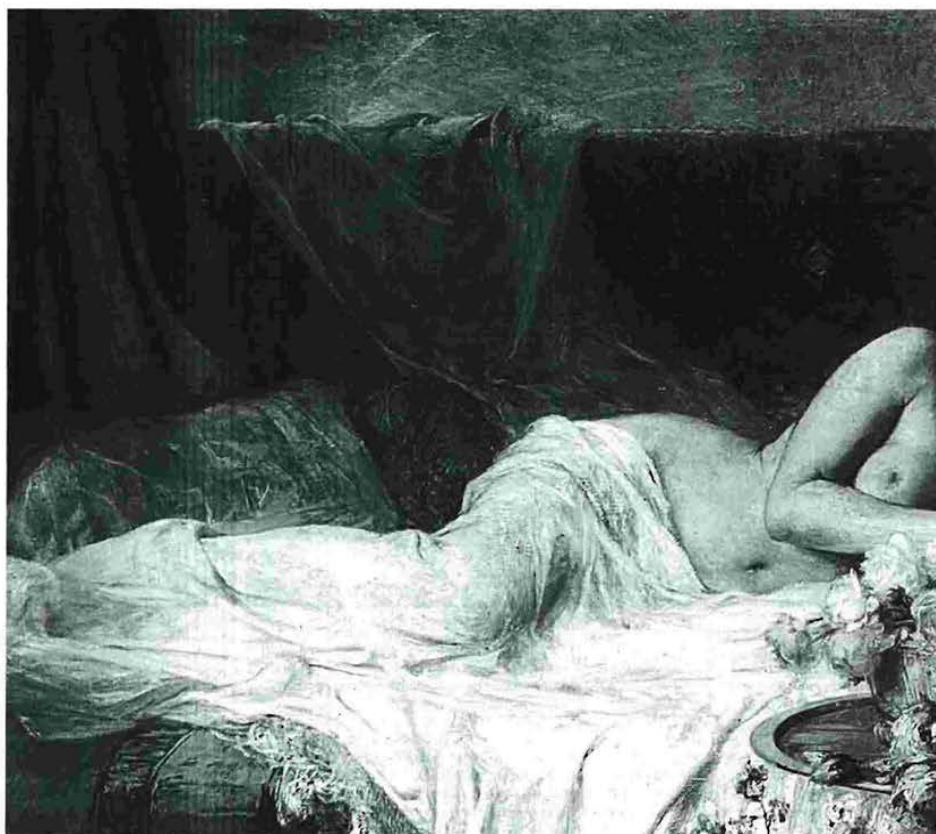
ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΓΚΙΚΑ

Με αφορμή τη χθεσινή Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, ο «Φ» δημοσιεύει σήμερα τα ποιήματα πέντε ποιητών, ολοκληρώνοντας το αφιέρωμα που ξεκίνησε στο χθεσινό φύλλο. Υπενθυμίζουμε πως η έμπνευση για αυτή την παγκόσμια ημέρα είναι ελληνική. Την ιδέα συνέλαβε ο Μιχαήλ Μήτρας, που την κατέθεσε στην Εταιρεία Συγ-

γραφών, ώστε να καθιερωθεί στην Ελλάδα. Η εισήγηση του έφτασε με επιστολή στα χέρια του ποιητή και μελετητή της ποίησης, Κώστα Στεργιόπουλου, προέδρου τότε της Εταιρείας Συγγραφέων.

Η ποιήτρια Λύντια Στεφάνου πρότεινε ως ημέρα εορτασμού την 21η Μαρτίου, την ημέρα της εαρινής ισημερίας. Η πρώτη Ημέρα Ποίησης γιορτάστηκε το 1998, στο παλιό ταχυδρομείο της πλατείας Κοτζιά.

Την επόμενη χρονιά ο συγγραφέας Βασίλης Βασιλικός, πρόεδρος της Ελλάδας στην UNESCO, εισηγήθηκε στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του οργανισμού μ 21η Μαρτίου

ΕΥΓΥΧΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΟΥΚΙΔΟΥ

Φάρμακον

Δε συναρμολογούνται πια οι φωνές αδιάφορες μετρούν τις αποστάσεις γύρω απ' τον φόβο που φυλά σφύλακτα φιλιά σ' ένα φλιτζάνι.

Κι ας φτερουγίζουν γύρω μας φαντάσματα της άφθαρτης φθοράς κι ας φέγγει ο φλοίσβος τα άφεγγα μ' ένα φανάρι φρίκης.

Φευγάτο είναι ό,τι έρχεται γιατί φοράει τη φωτιά

σαν φυλακτό κατάρας μια φυλακή φιδιού φρικτή που ανοίγει όταν ο φάκελος σου φέρει το φαρμάκι.

Φλόουτο, φλούδα, φιλοτελισμός φληνάφημα, φουρφούρι φούγκα του Μπακ, φαυλότητα φάτνη και φερετροποιός.

Φωνή εσύ, πρώτη φωνή διδαξέ με την αδόδευτη στιγμή

να ανακηρυχθεί Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, όπως η 21η Ιουνίου είναι Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής.

Οι Γάλλοι, οι Ιταλοί, οι Τυνήσιοι και άλλοι πρέσβεις από χώρες της Μεσογείου υποστήριξαν την εισήγηση και η ελληνική πρόταση υπερψηφίστηκε.

Παγκόσμια Ημέρα

Τον Οκτώβριο του 1999, στη Γενική Διάσκεψη της UNESCO στο Παρίσι, η 21η Μαρτίου ανακηρύχθηκε Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης. Τιμώντας αυτή την ξεχωριστή παγκόσμια ημέ-

ρα, ο «Φ» ζήτησε από σπουδαίους Έλληνες ποιητές ένα ανέκδοτο ποίημα. Οι δεκατρείς ποιητές είναι κατ' αλφαβητική σειρά: Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ, Γιάννης Αντιόχου, Γιώργος Βέης, Αγγέλα Γαβρίλη, Κωστής Γκιμοσούλης, Μάνος Ελευθερίου, Γιάννης Ευθυμιάδης, Χριστόφορος Λιοντάκης, Ευτυχία-Αλεξάνδρα Λουκίδου, Εύα Μοδινού, Μανόλης Πρατικάκης, Ντίνος Σιώτης, Αντώνης Φωτιστέρης.

Χθες, δημοσιεύθηκαν τα ανέκδοτα έργα οκτώ ποιητών και σήμερα των Γιάννη Αντιόχου, Κωστή Γκιμοσούλη, Ευτυχίας-Αλεξάνδρας Λουκίδου, Μανόλη Πρατικάκη και Ντίνου Σιώτη.

ΚΩΣΤΗΣ ΓΚΙΜΟΣΟΥΛΗΣ

Ο ταχυδρόμος έγινε e-mail

Ο ταχυδρόμος κτυπάει μόνο πενήντα δύο φορές κτυπάει το κουδούνι την πόρτα κτυπάει εμένα ο δικός μου ταχυδρόμος είναι τηλεπαθητικός δεν κτυπάει καθόλου μου φέρνει ένα δέμα που 'χει μέσα ένα αστέρι το αστέρι αυτό φέρνει δροσιά και γι' αυτή τη δροσιά πολλές οι καταστροφές η μεγαλύτερη καταστροφή δεν είναι ο θάνατος των άλλων ούτε ο δικός σου η καταστροφή είναι να περιμένεις στην ουρά για να στείλεις ένα κόκκινο πουλί στην άνοιξη ο ταχυδρόμος δεν είναι ταχύτερος απ' τον Αδη κι έγινε e-mail επιμένει ο ταχυδρόμος να μου παραδώσει ένα γράμμα που δεν γράφει τίποτα αλλά τα 'χει γραμμένα όλα θα το παραλάβω ένα δευτερόλεπτο πριν φύγω.

«Η Άνοιξη» του Γεώργιου Ιακωβίδη, ο οποίος υπήρξε από τους σημαντικότερους εκπαιδευτικούς του καλλιτεχνικού κινήματος της Σχολής του Μονάκου

τη μοναξιά της προσευχής στο ελαιστριβείο πες μου γιατί είναι πιο ευωδιαστά τα νερολούλουδα απ' την αστροφεγγιά γιατί έχει η καθυστέρηση αίσλη μεγαλύτερη κι από τον ερχομό; Θα με διδάξεις; Αρχάρια του θαύματος κρύβω στη φόδρα μου φτηνές φωτοβολίδες.

ΝΤΙΝΟΣ ΣΙΩΤΗΣ

Όταν γράφω ποιήματα

Αισθάνομαι τα πάντα όταν γράφω ποιήματα αισθάνομαι τη Γη να περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό της τα κύματα που σκάνε στις ακτές

της Νέας Αγγλίας την άμωπη του Ευβοϊκού τα εφαρμοσμένα μαθηματικά την επιφάνεια της γης που αναδιπλώνεται μετά τους σεισμούς και τα τραντάγματα του πλανήτη όταν πέφτουν πάνω του κομήτες νιώθω τα βλέμματα εκατομμυρίων ανθρώπων τη φύση που αλλάζει εποχές όπως

αλλάζει φόρεμα η ντίβα αισθάνομαι τα χιλιάδες φιλιό που έδωσα και τα χιλιάδες φιλιό που μου έδωσαν αισθάνομαι το παραμυθένιο του θανάτου καθώς πλησιάζει τον ετοιμοθάνατο στο κρεβάτι στην πολυθρόνα στο κάθισμα ενός αυτοκινήτου αισθάνομαι την κίνηση στο Χρηματιστήριο στους δρόμους αλλά και στους κεντρικούς αερολιμένες της Ευρώπης είμαι παντού όταν γράφω ποιήματα είμαι ταυτόχρονα σε όλες τις ηπείρους αλλά και στη στρατόσφαιρα σε διαπλανητικούς γαλαξίες σε καλύβες χωριών της Αφρικής του Αμαζονίου της Παταγονίας των Ινδών του Κεμπέκ ακόμη και στο κτήμα μου στην Τήνο είμαι πανταχού παρών όχι ως άλλος Ιησούς of course αλλά ως άγνωστος επισκέπτης τις Κυριακές νοσοκομείων σανατορίων

θεραπευτηρίων κέντρων αποκατάστασης συνομιλώ με ασθενείς που δεν θυμούνται τίποτα δίνοντάς τους ελπίδα ταξιδεύω παντού όταν γράφω ποιήματα είμαι

και εδώ και εκεί ακόμη και σε μέρη που δεν έχουν υπάρξει είμαι στα μακρινά μονοπάτια που βγάζουν σε εξώστες αυτογνωσίας αυτάρκειας γαλήνης νιώθω

υπέροχα όταν γράφω ποιήματα γι' αυτό και γράφω όσο πιο συχνά μπορώ. Αυτά είναι μερικά από τα πράγματα που αισθάνομαι όταν γράφω ποιήματα

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗΣ

Των αγίων αστέγων

Το πολυάστρον των αγίων αστέγων ενδιάκτιμα. Οι ακτήμονες ώρες τους ως πεινασμένα στρουθία τ' ουρανού σε αθρήστια σπαρτά νοερά φτεροκοπούν.

Στο γρασίδι και στα παγκάκια των αμέριμων περιπάτων όπου για λίγο κάθονται κάτι γριές - σημασίες

σαν ξεχειλωμένες κρεμάστρες για να ξεποσάσουν. Κι άλλοτε κάτι παχύσαρκοι με ηρησμένους συνειρμούς κι αστραγάλους τρεμουλιάζουν στο πένθιμο λίκος τους πνιγμένοι.

Του κρήματος η λάμψη τούς σέρνει δώθε κείθε σαν περιφερόμενα φέρετρα. Ωσπου ν' ακουστεί η νεκρώσιμη μπάντα με το άπειρο πλήθος των πενθούντων.

Να σπινθούν κατά μήκος στα γνωστά τρίποδα τα επώνυμα στέφανα των ανθέων -σε πυκνές φάλαγγες, αυτά τα μεγάλα ευώδη μηδενικά με τις αστραφτερές κορδελίτσες. Πολύ συχνά οι άστεγοι στου σκοταδιού την παγωνιά ξυλιάζουν. Κι ο κηπουρός - αέρας, αδιάφορος, με τ' άλλα ράκη φτυαριές φτυαριές γεμίζει τα κοντέινερ. Φτυαριές φτυαριές γεμίζει του ερβους τ' απορριμματοφόρα.

Συχνά δεν έχουν όνομα. Συχνά δεν έχουν συγγενείς. Οι ενορίες τους διώξαν σαν ψωραλέους σκύλους. Κανείς δεν τους χαμογελά, πάρεις κάτι μισάνοικτες ξεδοντιασμένες πόρτες. Πάρεις κάτι φτωχά παράθυρα που ξεφυλλίζει ο ζόφος. Και τότε αυτά τα πετεινά ανοίγονται στις ερημίες. Τα μόνα που τους νοιάζονται είναι τα μαύρα δέντρα. Απ' τις σκιές τους κόβουν διπλόφαρδα σεντόνια. Και όταν έρχεται βροχή, πάνω από τα κορμάκια τους ανοίγονται σαν απλαχνικές ομπρέλες.

Στην ανώνυμη ταφή τους δύο, καν τρεις παλιόφιλοι σκυφοί ακολουθούν. Στα λιγδιασμένα ρούχα τους κρύβουν τα παλιά φτερά (βάρβαρο μάτι μην τα δει). Και πίσω κάτι αδέσποτα σαν έκπτωτος αστερισμός κλείνουν τη σεμνή πομπή. Μα ο νεωκόρος τα πετροβολά. Κι ένα κλωμό ρακένδυτο παιδί του ψιθυρίζει: Τι κόνεις αθεόφοβε; Πετροβολείς τ' αστέρια; Εσείς, εσείς, αγριοκόρακες, κατεδαφίζετε τον ουρανό. Και με αντιπαροχή άβυσσο οικοδομείτε.

Μετάβαση στο ψηφιακό ραδιόφωνο

«Η ψηφιακή εποχή είναι μονόδρομος και μελετάται η διαμόρφωση ενός φόρουμ διαλόγου με τους εμπλεκόμενους φορείς προκειμένου να μην αιφνιδιαστεί κανείς», τόνισε μεταξύ άλλων ο γ.γ. Ενημέρωσης και Επικοινωνίας Λευτέρης Κρέτσος στην ημερίδα που έγινε χτες για το ψηφιακό ραδιόφωνο με τίτλο «The future of broadcast radio in Europe with DAB+».

Μίλησε ακόμη για «άναρχο ραδιοφωνικό τοπίο με απολύσεις, κακές εργασιακές σχέσεις και χαμηλά έσοδα από διαφήμιση» και επισήμανε ότι η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων έχει γίνει αποδέκτης παραπόνων για παρεμβολές στις αερομεταφορές εξαιτίας της υφιστάμενης εκπομπής σήματος και για ζητήματα υγείας λόγω ακτινοβολίας.

Υπογράμμισε ακόμη ότι «πιστεύει ότι το μόνο πρόβλημα που μπορεί να παρουσιαστεί στο πέρασμα στο ψηφιακό ραδιόφωνο είναι το κόστος στον καταναλωτή».

Από την πλευρά του, ο πρόεδρος της WorldDAB Πάτρικ Χάνον δήλωσε ότι «στην Ελλάδα το φάσμα είναι υπερπλήρες και αυτό σημαίνει κακή ποιότητα και έλλειψη καινοτομίας» και πρόσθεσε ότι το DAB+ επιτρέπει την εισαγωγή σταθμών εθνικής εμβέλειας, καλύτερη ποιότητα και βελτιωμένη πληροφορία.

Σε ερώτηση για το πώς θα μπορούσαν να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας στο πέρασμα στο ψηφιακό ραδιόφωνο, ο επικεφαλής Ραδιοφώνου της EBU Γκράχαμ Ντίξον απάντησε ότι ο καλύτερος τρόπος εξασφάλισης των θέσεων εργασίας είναι να υπάρχει ακροατήριο. «Χωρίς ακροατήριο δεν προστατεύονται οι θέσεις εργασίας», κατέληξε.